

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Cdo/82/2016
Identifikačné číslo spisu:	7213207763
Dátum vydania rozhodnutia:	28.06.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Daniela Sučanská
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:7213207763.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľky L. E., bývajúcej v P., zastúpenej JUDr. Danicou Holováčovovou, advokátkou so sídlom v Košiciach, Čajakova č. 5, proti odporcom 1/ News and Media Holding, a.s., so sídlom v Bratislave, Einsteinova č. 25, 2/ M. P., bývajúcemu v F., o ochranu osobnosti s náhradou nemajetkovej ujmy, vedenej na Okresnom súde Bratislava V pod sp. zn. 39 C 211/2013, o dovolaní navrhovateľky proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 30. novembra 2015 sp. zn. 9 Co 760/2014, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Odporcom nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

Okresný súd Bratislava V uznesením z 9. októbra 2013 č.k. 39 C 211/2013-122 zastavil konanie z dôvodu nezaplatenia súdneho poplatku za návrh na začatie konania [§ 10 ods. 1 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 71/1992 Zb.“)] a rozhodol o náhrade trov konania. Poukázal na to, že navrhovateľka nezaplatila súdny poplatok za návrh na začatie konania, a to napriek výzve z 19. júna 2013, ktorou bola vyzvaná v lehote 10 dní zaplatiť súdny poplatok za návrh na začatie konania vo výške 1 061,50 € a ktorá jej bola doručená 29. júla 2013. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 146 ods. 2 O.s.p. Proti tomuto uzneseniu podala navrhovateľka odvolanie, v ktorom zároveň požiadala o oslobodenie od súdnych poplatkov podľa § 138 ods. 1 O.s.p.

Okresný súd Bratislava V uznesením z 21. januára 2014 č.k. 39 C 211/2013-157 nevyhovel žiadosti navrhovateľky o oslobodenie od súdnych poplatkov a rozhodol, že jej oslobodenie nepriznáva. Aj toto uznesenie napadla navrhovateľka odvolaním.

Krajský súd v Bratislave uznesením z 28. apríla 2014 sp. zn. 9 Co 177/2014 uznesenie Okresného súdu Bratislava V z 9. októbra 2013 č.k. 39 C 211/2013-122 o zastavení konania potvrdil; rozhodol tiež o trovách odvolacieho konania. Zároveň Krajský súd v Bratislave uznesením z 28. apríla 2014 sp. zn. 9 Co

178/2014 potvrdil aj uznesenie Okresného súdu Bratislava V z 21. januára 2014 č.k. 39 C 211/2013-157 o nepriznaní oslobodenia od súdnych poplatkov navrhovateľke. Proti obom uzneseniam podala navrhovateľka dovolanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením z 13. novembra 2014 sp. zn. 3 Cdo 413/2014, 3 Cdo 414/2014 dovolanie navrhovateľky proti potvrdzujúcemu uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 28. apríla 2014 sp. zn. 9 Co 178/2014 o nepriznaní oslobodenia od súdnych poplatkov navrhovateľke odmietol a dovolaniu navrhovateľky proti potvrdzujúcemu uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 28. apríla 2014 sp. zn. 9 Co 177/2014 o zastavení konania vyhovel, uvedené uznesenie zrušil a vec vrátil Krajskému súdu v Bratislave na ďalšie konanie z dôvodu, že postupom odvolacieho súdu došlo k odňatiu možnosti navrhovateľky konať pred súdom, keď došlo k zastaveniu konania pre nezaplatenie súdneho poplatku v procesnej situácii, v ktorej zatiaľ nenadobudlo právoplatnosť rozhodnutie o žiadosti navrhovateľky o oslobodenie od súdnych poplatkov.

Krajský súd v Bratislave v ďalšom konaní rozhodujúc o odvolaní navrhovateľky proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava V z 9. októbra 2013 č.k. 39 C 211/2013-122, ktorým zastavil konanie z dôvodu nezaplatenia súdneho poplatku za návrh na začatie konania, uvedené uznesenie okresného súdu uznesením z 30. novembra 2015 sp. zn. 9 Co 760/2014 potvrdil; odporcom náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. V odôvodnení uviedol, že navrhovateľke podaním návrhu na začatie konania vznikla v zmysle § 5 ods. 1 písm. a/ zákona č. 71/1992 Zb. poplatková povinnosť vo výške 1 061,50 €, ktorú si navrhovateľka dobrovoľne nesplnila, a preto súd prvého stupňa postupoval správne, keď navrhovateľku na jej splnenie vyzval výzvou z 19. júna 2013, ktorá bola navrhovateľke prostredníctvom jej právnej zástupkyne doručená 29. júla 2013. O žiadosti navrhovateľky o oslobodenie od súdnych poplatkov podanej spolu s odvolaním proti uzneseniu súdu prvého stupňa o zastavení konania pre nezaplatenie súdneho poplatku, bolo právoplatne rozhodnuté uznesením Okresného súdu Bratislava V z 21. januára 2014 č.k. 39 C 211/2013-157 tak, že oslobodenie od súdnych poplatkov nebolo navrhovateľke priznané; uvedené uznesenie nadobudlo právoplatnosť 21. júla 2014. Vzhľadom na uvedenú skutočnosť, ako i že navrhovateľka súdny poplatok za návrh na začatie konania doposiaľ nezaplatila, hoci si musela byť tejto povinnosti po rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky o jej dovolaní uznesením z 13. novembra 2014 sp. zn. 3 Cdo 413/2014, 3 Cdo 414/2014 vedomá, odvolací súd s poukazom na § 154 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 167 ods. 2 a § 211 ods. 2 O.s.p. odvolaním navrhovateľky napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa o zastavení konania potvrdil (§ 219 ods. 1 O.s.p.). Výrok o náhrade trov odvolacieho konania odôvodnil § 211 ods. 2, § 142 ods. 1 O.s.p. a § 151 ods. 1 O.s.p.

Proti uvedenému uzneseniu odvolacieho súdu podala navrhovateľka dovolanie, v ktorom namietala, že jej bola odňatá možnosť konať pred súdom v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p. Uviedla, že súd nepostupoval správne, keď po právoplatnosti uznesenia nepriznávajúceho navrhovateľke oslobodenie od súdnych poplatkov už túto opätovne nevyzval na zaplatenie súdneho poplatku za návrh na začatie konania. Vzhľadom na to dovolateľka žiadala, aby dovolací súd zrušil napadnuté uznesenie odvolacieho súdu a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

Odporcovia sa k dovolaniu navrhovateľky písomne nevyjadrili.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.) zastúpená v súlade s § 241 ods. 1 O.s.p., skúmal bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.), či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto mimoriadnym opravným prostriedkom.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

V prejednávanej veci smeruje dovolanie proti uzneseniu odvolacieho súdu. V zmysle § 239 ods. 1 O.s.p. je dovolanie proti uzneseniu odvolacieho súdu prípustné, ak a/ odvolací súd zmenil uznesenie súdu prvého stupňa, b/ odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych

spoločenstiev (§ 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p.) na zaujatie stanoviska. Dovolanie nie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa odmietlo odvolanie proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa o zamietnutí návrhu na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p. Podľa § 239 ods. 2 O.s.p. je dovolanie prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a/ odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že dovolanie je prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b/ ide o uznesenie o priznaní (nepriznaní) účinkov cudziemu rozhodnutiu na území Slovenskej republiky.

Prípustnosť dovolania navrhovateľky z uvedených ustanovení (§ 239 ods. 1 a 2 O.s.p.) nevyplýva.

Prípustnosť dovolania navrhovateľky by v preskúmvanej veci prichádzala do úvahy, len ak by v konaní došlo k niektorej zo závažných procesných väd taxatívne vymenovaných v § 237 ods. 1 O.s.p. Povinnosť dovolacieho súdu skúmať, či nedošlo k týmto vadám, vyplýva z § 242 ods. 1 O.s.p. Podľa ustanovenia § 237 ods. 1 O.s.p. je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu (aj uzneseniu), ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát.

Dovolaateľka procesné vady konania v zmysle § 237 ods. 1 písm. a/ až e/, g/ O.s.p. netvrdil a existencia týchto väd nevyšla v dovolacom konaní najavo. Prípustnosť jej dovolania preto z týchto ustanovení nevyplýva.

Dovolaateľka namieta, že jej bola odňatá možnosť pred súdom konať (§ 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p.) tým, že konanie o jej návrhu na začatie konania bolo zastavené, i keď pre to neboli dané procesné predpoklady.

Judikatúra najvyššieho súdu dospela k záveru, že o odňatie možnosti pred súdom konať ide tiež vtedy, ak súd zastaví konanie z dôvodu nezaplatenia súdneho poplatku, i keď pre taký postup neboli dané procesné predpoklady (viď R 50/1997). V danej veci ale o tento prípad nejde.

Podľa § 5 ods. 1 písm. a/ zákona č. 71/1992 Zb. poplatková povinnosť vzniká podaním návrhu, odvolania a dovolania alebo žiadosti na vykonanie poplatkového úkonu, ak je poplatníkom navrhovateľ, odvolateľ a dovolaateľ. Ak nebol zaplatený poplatok splatný podaním návrhu na začatie konania alebo dovolania, prvostupňový súd vyzve poplatníka, aby poplatok zaplatil v lehote, ktorú určí spravidla v lehote desiatich dní od doručenia výzvy; ak aj napriek výzve poplatok nebol zaplatený v lehote, súd konanie zastaví. O následkoch nezaplatenia poplatku musí byť poplatník vo výzve poučený (§ 10 ods. 1 veta prvá a druhá zákona č. 71/1992 Zb.). Prvostupňový súd zruší uznesenie o zastavení konania pre nezaplatenie súdneho poplatku, ak poplatník zaplatí súdny poplatok do konca lehoty na podanie odvolania (§ 10 ods. 3 veta prvá zákona č. 71/1992 Zb.).

Podľa § 10 ods. 1 zákona č. 71/1992 Zb. ak nebol zaplatený poplatok splatný podaním návrhu na začatie konania alebo dovolania, prvostupňový súd vyzve poplatníka, aby poplatok zaplatil v lehote, ktorú určí spravidla v lehote desiatich dní od doručenia výzvy; ak aj napriek výzve poplatok nebol zaplatený v lehote, súd konanie zastaví. O následkoch nezaplatenia poplatku musí byť poplatník vo výzve poučený.

Dovolací súd zistil, že v preskúmvanej veci bola poplatková povinnosť navrhovateľky posúdená súdmi správne a konanie bolo správne pre nezaplatenie súdneho poplatku za návrh na začatie konania zastavené. Ako vyplýva z obsahu spisu navrhovateľka bola výzvou Okresného súdu Bratislava V z 19. júna 2013 (č.l. 108 spisu) vyzvaná na zaplatenie súdneho poplatku za návrh na začatie konania vo výške 1 061,50 €, na zaplatenie súdneho poplatku jej bola stanovená lehota 10 dní a bola poučená o následkoch nezaplatenia poplatku; výzva bola navrhovateľke prostredníctvom jej právnej zástupkyne doručená 29.

júla 2013, ako i že o žiadosti navrhovateľky na oslobodenie od súdnych poplatkov podanej v odvolaní proti uzneseniu súdu prvého stupňa o zastavení konania pre nezaplatenie súdneho poplatku z návrhu na začatie konania bolo rozhodnuté uznesením Okresného súdu Bratislava V z 21. januára 2014 č.k. 39 C 211/2013-157, ktoré nadobudlo právoplatnosť 21. júla 2014. O trvaní uvedenej poplatkovej povinnosti, trvajúcej od doručenia výzvy na zaplatenie súdneho poplatku (od 29. júla 2013), napriek tomu, že sa viedlo konanie o žiadosti navrhovateľky o oslobodenie súdneho poplatku, ktoré bolo ukončené odmietnutím ňou podaného dovolania proti potvrdzujúcemu uzneseniu odvolacieho súdu o nepriznaní oslobodenia uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 13. novembra 2014 sp. zn. 3 Cdo 413/2014, 3 Cdo 414/2014, mala navrhovateľka vedomosť. Navrhovateľka však napriek vedomosti o odmietnutí jej dovolania vo veci nepriznania oslobodenia od súdnych poplatkov až do rozhodnutia odvolacieho súdu v preskúmvanej veci (časové obdobie 1 roka), súdny poplatok za návrh na začatie konania nezaplatila, mylne sa spoliehajúc na doručenie opätovnej výzvy zo strany súdu, ktorou bude vyzvaná na zaplatenie súdneho poplatku za návrh na začatie konania. Ako už bolo uvedené vyššie účinky výzvy súdu prvého stupňa z 19. júna 2013, ktorou bola navrhovateľka vyzvaná na zaplatenie súdneho poplatku za návrh na začatie konania, zostali v konaní naďalej zachované, ňou uložená povinnosť navrhovateľke zaplatiť súdny poplatok následným konaním o žiadosti navrhovateľky na oslobodenie od súdnych poplatkov nestratila účinnosť a naďalej trvala. Keďže navrhovateľka si do rozhodnutia odvolacieho súdu nespĺnila poplatkovú povinnosť, odvolací súd správne uznesenie súdu prvého stupňa o zastavení konania pre nezaplatenie súdneho poplatku potvrdil. Preto postupom odvolacieho súdu a rozhodnutím o zastavení konania, pre ktoré boli splnené zákonné podmienky, nedošlo k odňatiu možnosti navrhovateľky konať pred súdom v zmysle § 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p.

Vzhľadom na to, že dovolanie navrhovateľky podľa § 239 ods. 1 a 2 O.s.p. prípustné nie je, nepotvrdila sa existencia procesnej vady konania tvrdenej dovolateľkou (§ 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p.) a nevyšli najavo ani iné vady uvedené v § 237 ods. 1 O.s.p., najvyšší súd odmietol procesne neprípustné dovolanie navrhovateľky podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p.

O trovách dovolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p., § 151 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.

Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.